

villige til at give 3—9 Øre mere for en halv og 6—8—10 Øre mere for en hel Flaske af deres Øl. Man udsætter sig da for, at de Ølforter, som man maa ønske maatte blive mere udbredte her i Landet, blive modarbejdede, naar der lægges saa stor en Skat derpaa. Hvis man derimod fulgte den af Folketinget foreslaaede Vej, at bestatte Alkoholprocenten af, hvad der overstiger 2 $\frac{1}{4}$ Procent — hvilken Grænse man sætter, spiller ikke saa stor en Rolle, naar Skatten fastsættes procent- eller halvprocentvis — saa vil den Skat som falder paa disse Ølforter, ikke blive af en saadan Højde, at den kunde øve nogen Indflydelse paa Forbruget deraf, saa vil tværtimod Forbruget af de lettere Ølforter, som dog falde ind under Skatten, stige; thi de lettere Ølforter, som falde ind under Skatten, vilde da i meget væsentlig Grad fortrænge de stærkere Ølforter, som falde ind under Skatten. Baaede i moralisk, Afholdenheds-, i social og økonomisk Henseende er den Forandring, der er stet, ved at man har inddraget alt det Øl paa over 2 $\frac{1}{4}$ Procent Alkohol ind under Skatten, en overordentlig skadelig Forandring. Men saa er der tillige givet den Bestemmelse i sidste Stykke af § 2, hvorved den ærede Finansminister faar Ret til at nøde Bryggerne til at lade Øllet blive liggende saa længe, indtil det har faaet den Styrke, som udkræves til at være stattepligtigt, eller, om man vil, han kan nøde Bryggerne til at lade Øllet ligge saa længe, at det enten naar den Styrke eller bliver fordærvet. Det staar i Ministerens Magt at behandle Bryggerne fuldstændig, som han vil. Hvis det skulde hændes, hvad man maatte haabe fra et moralisk og socialt Standpunkt, at Tilbøjeligheden i Danmark blev større til at drikke stattefrit Øl, og der af den Grund kom færre Penge ind i Statskassen, saa har Ministeren det i sin Haand at nøde ethvert Bryggeri til at lade Øllet ligge saa længe, at det enten fordærves eller bliver stattepligtigt. Det, som staar her i § 2, er noget, som jeg ikke har set Mage til, som ikke nogen har set Mage til. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds ytrede rigtig nok Forventning om, at Ministeren vilde fortolke Loven paa en elskværdig Maade, og den ærede Minister undlod ikke at nikke dertil. Jeg tillægger ikke den Slags Meningsudvekslinger her i Salen nogen afgørende Betydning, skønt jeg ikke tvivler om, at det ærede Medlem virkelig nærer saadanne Forhaabninger til den ærede Minister og har saa stor Tillid til ham, og skønt jeg ikke tvivler paa, at den ærede Minister i Djæbliffet har de bedste, mest

imødekommende og lempeligste Hensigter lige overfor Bryggerne. Men kommer det Tidspunkt, at der skulde komme færre Penge ind i Statskassen, kunde det dog være, at den ærede Minister vilde sætte Statskassens Interesse højest og sige: Jeg har Magten, og saa bruger jeg den! Jeg tror overhovedet aldrig, at der paa en Skattelov er givet vor Regering en saadan Myndighed. Og naar det aldrig før er stet, at der er givet vor Regering en saadan Myndighed, saa tillader jeg mig dog at spørge dette Ting, hvorledes det kan falde paa at give denne Myndighed til en Minister og en Regering, hvis hele System dog i en Aarrække har været en Ræde af Overgreb og Uretfærdigheder, har baaret Præget af personlige Forsølgelser og Forurettelse mod enhver, som traadte dens Hensigter i Vejen samtidig med, at den har vist Begunstigelse og Overbærenhed mod dem, som Ministeren og Regeringen betragter som sine Tilhængere og Haandlangere? Det er den Maade, hvorpaa dette Ting har betragtet og har Ret til at betragte den nuværende Regering. Er der stet noget, som i Virkeligheden kunde forandre vor Ret til at betragte Regeringen paa den Maade? Og saa vil man i denne Regerings Haand lægge en saadan Myndighed. Hvor tør man give en stor Klasse af dygtige Medborgeres Bælsærd paa den Maade i Regeringens Haand, at Regeringen kan stalle og valte dermed, som den vil? Jeg havde ikke ventet, at et saadant Forslag kunde finde Anbefaling fra den Side, som dog hidtil har staaet sammen med os i Modstanden mod Regeringen og betragtet Regeringen, som jeg her siger. Jeg havde mindst ventet det af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, som jo selv har affattet den Erklæring, som blev oplæst fra Formandsstolen den 1ste April 1885, hvori der opfordres til Broderkrig, eller hvori der i alt Fald stilles Broderkrig i Udigt. Det Ord flød fra det ærede Medlems Ben, som nu er saa spagværdig og saa ministeriel. Der er gaaet 6 Aar siden den Tid, og disse 6 Aar havde fremkaldt en stor Forbedring hos det ærede Medlem i den nævnte Retning. Hvad angaar den Forventning, som det ærede Medlem udtalte, om hvilke Bryggere der vilde være tilbøjelige, og hvilke der ikke vilde være tilbøjelige til at søge at omgaa Loven, saa tror jeg, at man gerne kan lade være at anfille disse Betragtninger; Tiden vil nok komme til at lære os, hvorledes Loven vil komme til at virke, og jeg er overbevist om, at der vil finde en Bestræbelse Sted hos